

ಪ್ರಿಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಖದುಃಖಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಭಾವವು
ಅದರಿಂದಲೇ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಆ ಭಾವದಿಂದ ದುಃಖವೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು
ಹೋಗಿ, ಸುಖ ಆವಿರ್ಭಾವವಾಗುತ್ತದೆ” ಉಷಃಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಸಿದ್ಧರು ಎದ್ದು, ಯಾರೊಬ್ಬ ರಿಗೂ ಹೇಳದೆ ಹೋಗಿ, ಗಯಾ
ಕ್ಷೇತ್ರದ ದಾರಿಯ ಒಂದು ಶಿವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ
ಕೂತುಕೊಂಡರು.

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧನಾಥರ ವಿಚಿತ್ರ ಕಥೆಗಳನ್ನೇ ಕೇಳುವುದರಿಂದ
ಕರ್ಣಗಳು ಪವಿತ್ರವಾಗುತ್ತವೆ. ಇದರ ಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವ
ಎಷ್ಟೆಂದರೆ ಇದರ ಶ್ರವಣ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಅಣುಮಾತ್ರವಾದರೂ
ಪಾಪವು ಉಳಿಯಲಾರದು. ಇಂತೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾರೂಢ
ಕಥಾಮೃತದೊಳ್ ಶ್ರವಣ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಸರ್ವ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲ
ಭಸ್ಮವಾಗುವಂಥಾ ಈ ಎಂಟನೇ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು
ಶಿವದಾಸನು ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾರೂಢರ ಚರಣಾರವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ
ಅರ್ಪಿಸಿರುವನು.

ಅಧ್ಯಾಯ 9

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ಸದ್ಗುರು ಸಿದ್ಧಾರೂಢ ನಮಃ

ಛಂದ :- ಪರಶಿವನ ತಾನವತರಿಸಿದನು ಸಿದ್ಧ ಸದ್ಗುರು ರೂಪದಿ
ಪರಿಹರಿಸುವನು ಭವದ ಭಯವನು ಶುದ್ಧಬೋಧ ಪ್ರತಾಪದಿ ಭರದಿ
ಸುಖವನ್ನೀವನಾತ್ಮ ಜ್ಞಾನ ಬೋಧಿಸಿ ಶೀಘ್ರದಿ ಕರುಣಿಸುವನಾ
ಸಿದ್ಧನಾಥನು ಚರಣಭಜಕನ ಪ್ರೇಮದಿ..

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾರೂಢ ಸದ್ಗುರುನಾಥನು, ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ಬಹಳ
ಕೃಪಾವಂತನು; ಆರ್ತಭೂತರಾದವರಿಗೆ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು
ಕೊಡುವನು ಮತ್ತು ಮುಮುಕ್ಷುಗಳಿಗೆ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು
ಬೋಧಿಸುವನು. ಹಿಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ,
ಶ್ರೀ ಗುರುಗಳು ವಿಷಯ ಸುಖದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ದುಃಖವೆಂದು
ಬಿಟ್ಟು, ಗಯಾಕ್ಷೇತ್ರದ ದಾರಿಯ ಮೇಲಿರುವ ಒಂದು
ಸುಂದರವಾದ ಶಿವಾಲಯದೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಕೂತರು. ಆ
ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ದೇವರಿಗೆ ವಾದ್ಯೋಪಚಾರಗಳು
ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಗಾಯಕರು ಭೈರವಿರಾಗ ತೆಗೆದರು. ಇದನ್ನು
ಕೇಳಿ ಸಿದ್ಧರು, “ಇದು ಶಂಕರ ಪೂಜೆಯ ಕಾಲವಾದ್ದರಿಂದ
ಶಂಕರಾಭರಣ ರಾಗವನ್ನು ತೆಗೆಯಿರಿ,” ಎಂದು ಆ ಗಾಯಕರಿಗೆ
ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಅವರು ಸಿದ್ಧರಿಗೆ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಾರೆ,
“ಅಧ್ಯಾತಕ್ಕೆ ?” ಅದಕ್ಕೆ ಅವಧೂತರು, “ಹೃದಯ ಆಚ್ಛಾದನ
ಕುಂಡಲಿನೀ ಸರ್ಪಕ್ಕೆ ಶಂಕರಾಭರಣ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ
ಕುಂಡಲಿನಿಯು ನಾಭಿಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಉರ್ಧ್ವಮುಖವಾಗಿ
ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿದಾಗ, ಇದರ ಫಲ ಪೂರ್ಣ ಸಿಗುತ್ತದೆ,”

ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಆ ಗಾಯಕರೆಲ್ಲಾ, ಇವರು
ಬ್ರಹ್ಮವೇತ್ತರಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದು, ಸಿದ್ಧರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ
ಕೇಳುತ್ತಾರೆ - "ರಾಗಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಾನಗಳ್ಯಾವವೆಂದು
ಕೃಪೆಯಿಂದ ನಮಗೆ ನಿರೂಪಿಸಬೇಕು," ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಿದ್ಧರು
ಸಂತುಷ್ಟಮಾನಸರಾಗಿ ಅಂದದ್ದು, "ಹಾಗಾದರೆ ರಾಗಗಳ
ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ. ಪರಶಿವನ ಸಪ್ತ
ಮುಖಗಳು ಯಾವವೆಂದರೆ, ಈಶ್ವರ, ಸದ್ಯೋಜಾತ,
ವಾಮದೇವ, ಅಘೋರ, ತತ್ಪುರುಷ, ಈಶಾನ್ಯ, ನಿರಂಗ
ಇವುಗಳಿಂದ ಏಳು ಸ್ವರಗಳು ಹೊರಡುತ್ತವೆ. ಅವು
ಅನುಕ್ರಮದಿಂದ, ಷಡ್ಜ, ಋಷಭ, ಗಾಂಧಾರ, ಮಧ್ಯಮ,
ಪಂಚಮ, ಧೈವತ ಮತ್ತು ನಿಷಾಧ ಎಂಬ ಇವೇ ಆಗಿದ್ದಾವೆ.
ಅವೇ ಜೀವ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಕಂಠ, ಶಿರ, ನಾಸಿಕ, ಹೃದಯ, ಮುಖ,
ತಾಲು, ಪೂರ್ವಾಂಗ ಈ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತವೆ.
ಅವುಗಳ ರಂಜನ ಕಾಲಗಳ್ಯಾವ್ಯಾವೆಂದರೆ - ಮಧ್ಯಾಹ್ನ,
ಅಪರಾಹ್ನ, ಸಾಯಾಹ್ನ, ಪೂರ್ವ ಅಪರ ರಾತ್ರಿ, ನಿಶಾ,
ಅವಸಾನ ಎಂಬವು ಅನುಕ್ರಮದಿಂದಿರುತ್ತವೆ. ಜೀವಶರೀರದಲ್ಲಿ

ಈ ಸಪ್ತಸ್ವರಗಳನ್ನು ಉದ್ಭವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೇ
ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬ ಗಾಯಕನು ಲಯ ಮಾಡಿದ್ದಾದರೆ,
ಆತನು ಈಶ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವನು. ಈಶ್ವರ
ಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥವಾಗಿಯೇ ಸ್ವರವನ್ನು ದಂಡಿಸಬೇಕು, ನರರ
ಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥ ದಂಡಿಸಿದರೆ ವ್ಯರ್ಥವು," ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ
ಗಾಯಕರೆಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾಗಿ, ಸಿದ್ಧರನ್ನು
ನಮಿಸಿದರು.

ಅನಂತರ ಸಿದ್ಧರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಗಯಾಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ,
ಅಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವಾದಗಳನ್ನು ಕಂಡು, ಆಮೇಲೆ ವೈಜನಾಥ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ
ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿ ಪೂಜಕರು ಈಶ್ವರನ ಅಭಿಷೇಕ
ಮಾಡುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು, ಸಿದ್ಧರು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ,
ಸೂರ್ಯನು ನಮನ ಪ್ರಿಯನು, ವಾಯುವು ಗಂಧಪ್ರಿಯನು,
ಗಣನಾಥನು ದುರ್ವಾಪ್ರಿಯನು, ಹಾಗೆಯೇ ಈಶ್ವರನು
ಅಭಿಷೇಕ ಪ್ರಿಯನು. ಸ್ಥೂಲ ಜಲದಿಂದ ಸ್ಥೂಲಲಿಂಗವನ್ನು
ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡುವುದು, ಪ್ರಾಕೃತ ಜನರ ಸಲುವಾಗಿ

ಹೇಳಿರುತ್ತದೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಲಿಂಗದೊಳಗಿಂದ ಶಿಲಾಬುದ್ಧಿಯು
ಹೋದಾಗ, ಹ್ಯಾಗೆ ದೇವಬುದ್ಧಿ ಉಳಿಯುವುದೋ, ಹಾಗೆಯೇ
ಜೀವನ ದೇಹ ಬುದ್ಧಿಯು ಕಳೆದಾಗ ಆತ್ಮಬುದ್ಧಿಯು
ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ದೆಶೆಯಿಂದಲೇ ಶಾಸ್ತ್ರಕಾರರು ಹೀಗೆ
ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ,' ಎಂದು ತಿಳಿದು, ಸಿದ್ಧರಾಜರು
ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಅರುಣಾಚಲ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದರೂ.
ಅರುಣಾಚಲೇಶನು ಧ್ಯಾನಪ್ರಿಯನು. ಈತನೇ ನನ್ನ
ಚಿತ್ರಕಾಶನಾದ ಆತ್ಮನು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಹಿಡಿದು,
ಸಿದ್ಧರು ಆ ಅರುಣಾಚಲೇಶನನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿದರು.
ಪರಮಾತ್ಮನು ಸ್ಮರಣ ಮಾಡಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ
ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕೊಡುವನು, ಎಂಬ ಈ ಶಾಸ್ತ್ರಾನುಸಾರವಾಗಿ,
ಸಿದ್ಧರು ತನ್ನ ನಿಜ ದೈಯದಲ್ಲಿ ತತ್ಪರರಾಗಿ ಸ್ವಸ್ಥ
ಕೂತುಬಿಟ್ಟರು. ಆಮೇಲೆ ಪರ್ವತದಿಂದಿಳಿದು, ಯಾವ
ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಗಂಗಾನದಿಯು ಶತಮುಖವಾಗಿ ಸಮುದ್ರದ ಕಡೆಗೆ
ಹೋಗುತ್ತದೋ, ಆ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸೇವಿಸಿದರು. ಗಂಗೆಯು
ಮೊದಲು ಮಹಾದೇವನ ಜಟಾಜೂಟದೊಳಗೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದು,

ಅಲ್ಲಿಂದ ಭಕ್ತಿರಸಮಯವಾದ ಈ ಸರಿತೆಯು, ಭಗೀರಥನ
ಅದ್ಭುತ ತಪಧ್ವನಿಯಿಂದ ತ್ರಿಜಗವನ್ನು ತಾರಣ
ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಳು. ಹೀಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ,
ಅವಧೂತರು ಕಾಲಕತ್ತೆಗೆ ಬಂದು, ಮಹಾಕಾಳಿಯ ದರ್ಶನ
ತಕ್ಕೊಂಡು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಜಗನ್ನಾಥಪುರಿಗೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿ
ನೀಲಚಕ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ, ದೇವರ ದರ್ಶನವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು,
ಏಳು ಹಂದೆಗಳನ್ನು ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದು ಇಟ್ಟು ಅನ್ನ
ಬೇಯಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡರು. ಅನಂತರ ದೇವರಿಗೆ
ನೈವೇದ್ಯ ತೋರಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತಿದ್ದ
ಸಿದ್ಧಾರೂಢರಿಗೂ ಪ್ರಸಾದವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಈ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ
ಅನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮವು ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಕೆಲವು
ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮಂದಿ ಬಂದು ಅವುಗಳ ಪೈಕಿ ಎರಡು ಹಂದೆಗಳನ್ನು
ಕ್ರಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕೊಂಡು ಊಟಕ್ಕೆ ಕೂತರು. ಸಿದ್ಧನಾಥರನ್ನೂ
ಕರೆದು ಅವರು ಯಥೇಷ್ಟ ಭೋಜನವನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಅದನ್ನು
ಸೇವಿಸಿ ಸಿದ್ಧರು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದರು. ಆಮೇಲೆ
ಸಮುದ್ರ ತೀರಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕಬೀರದಾಸರ

ಮಂದಿರವನ್ನು ಕಂಡು, ಅಲ್ಲಿರುವ ಸಂತ ಜನರಿಗೆ
ಭೆಟ್ಟಿಯಾದರು. ಅವರೆಲ್ಲರು ರಾಮನಾಮ ಜಪಿಸುವದನ್ನು
ನೋಡಿ ನಾಮ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ವಿಶದವಾಗಿ
ನಿರೂಪಿಸಬೇಕೆಂದು, ಸಿದ್ಧ ಸದ್ಗುರುಗಳು ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು
ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ - "ಭಾವಿಕ ಜನರೇ ಕೇಳಿರಿ. ವಾಲ್ಮೀಕಿಯು
ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ರಚಿಸಿದನು. ಈಶ್ವರನು ಅದರ ಮೂರು
ಭಾಗ ಮಾಡಿ ಮೂರು ಲೋಕಗಳಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಟ್ಟು, "ರಾಮ"
ಎಂಬ ಎರಡು ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಾನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು.
ಅಂಥಾ ಮಹತ್ವವುಳ್ಳ ರಾಮ ನಾಮವನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಉಚ್ಚರಿಸಿದ
ಮಾತ್ರದಿಂದ ಭಕ್ತಿಮುಕ್ತಿ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ಯಾಪ್ಯವು. ರಾಮರಾಮ
ಎಂದು ಎರಡು ವೇಳೆ ಉಚ್ಚರಿಸಿದರೆ ನಾಮ ಶಕ್ತಿಗೆ ಲಾಘವ
ಬರುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಕೃದುಚ್ಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.
ಕ್ಷಣಮಾತ್ರ ಚಲನವಾಗದೆ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ತದಾಕಾರ ಮಾಡಿದರೆ
ತತ್ಕಾಲವೇ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುವದು.
ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನಾಮ ಉಚ್ಚರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಪುನಃ ದೇಹಭಾವಕ್ಕೆ

ಬರಬೇಕಾಗುವದು." ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಸದ್ಗುರು ಭಾಷಣವನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತರು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, ಸಿದ್ಧರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರು.

ಸಿದ್ಧರಾಜರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಬರುವಾಗ್ಗೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನದೀ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಕಂಡು, ಅಂಬಿಗನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನೆಂದರೆ -"ನನ್ನನ್ನು ಈ ನದೀ ಮೇಲಿಂದ ತಾರಿಸು". ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅಂಬಿಗನು - "ಎಲೈ ಮಹಾತ್ಮನೇ, ನೀನು ಮೂಢ ಜನರನ್ನು ಭವ ನದಿಯ ಮೇಲಿಂದ ತಾರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅವರ ಕಡೆಯಿಂದ ಭಕ್ತಿನಾಣ್ಯವನ್ನು ಮೊದಲು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವಿ. ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತಾರಿಸಲಾರಿರಿ. ಹಾಗೆಯೇ ನಾನಾದರೂ ಈ ನದಿಯ ಮೇಲಿಂದ ತಾರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನಾಣ್ಯವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವೆನು. ನನಗೆ ನಾಣ್ಯವನ್ನು ಕೊಡು ಇಲ್ಲವಾದರೆ ವ್ಯರ್ಥ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಿ," ಎಂದು ಅಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರು "ಎಲೈ ಚತುರನೇ ಕೇಳು, ಯಾರು ಸರ್ವ ಉಪಾಧಿಯ ಹೊರೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬರುವರೋ ಅವರಿಂದ ಏನೇನೂ ತಕ್ಕೊಳ್ಳದೆ ಕೂಡಲೇ ಅವರನ್ನು ಭವದಿಂದ ತಾರಿಸುವೆನು. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಉಪಾಧಿ ಏನು ಇಲ್ಲ ನೋಡು," ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ಇದ್ದ ಕೌಪೀನ ಒಂದನ್ನು ಹರಿದು

ಚೆಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಆಗ ಆ ಅಂಬಿಗನು ಲಜ್ಜಿತನಾಗಿ, "ಹಾಗಾದರೆ
ನಿನ್ನ ಕಡೆಗೂ ನಾಣ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಬೇಡುವುದಿಲ್ಲ," ಎಂದು
ಆನಂದದಿಂದ ಸಿದ್ಧರನ್ನು ಆಚೆ ದಂಡೆಗೆ ಒಯ್ದುಬಿಟ್ಟನು.
ನಿತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಆ ದಿನ ನಾಲ್ಕು ಪಟ್ಟು ದ್ರವ್ಯ ಲಾಭವಾದ್ದರಿಂದ
ಇದೆಲ್ಲಾ ಸಿದ್ಧರ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಲೇ ಎಂದು ಅಂಬಿಗನು
ತಿಳಿಕೊಂಡು, ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಸಿದ್ಧರಿಗೆ
ಅರ್ಪಿಸಿದನು. ಅವಧೂತರು ಅದರೊಳಗಿಂದ ಒಂದು ಕೌಪೀನ
ಮಾತ್ರ ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಮಹಾತ್ಮರ ವೈರಾಗ್ಯ
ವಿಶೇಷವನ್ನು ಕಂಡು ಸರ್ವರಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು.
ಅಲ್ಲಿಂದ ಸಿದ್ಧರು ಹೊರಟು ಓಡ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ
ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ
ದರಿದ್ರ್ಯ ವಿಶೇಷವನ್ನು ಕಂಡರು. ದಾರಿದ್ರ್ಯಾ ವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತವು
ಬಹಳ ಚಂಚಲವಾಗುತ್ತದೆ; ಅದರಿಂದ ಬುದ್ಧಿಯು
ಭ್ರಮಣವಾಗುವದು. ಹೀಗಾಗಿ ಅವರ ಗೃಹದ ದ್ವಾರದ
ಮುಂದೆ ಯಾರಾದರೂ ಭಿಕ್ಷುಕರು ಬಂದರೆ ಕಳ್ಳರಿಂದ
ಅವರನ್ನು ಓಡಿಸುವರು, ಹೀಗೆಂದು ಸಿದ್ಧರು ಗ್ರಾಮದೊಳಗೆ

ಹೋಗದೆ ಅರಣ್ಯದ ದಾರಿಗಳಲ್ಲೇ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಯಾರಾದರೂ ಮಾರ್ಗಸ್ಥರು ಭೆಟ್ಟಿಯಾದರೆ

ಅವರು ಅನ್ನವನ್ನು ಸಿದ್ಧರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ

ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ನೀರು ಸಹಾ ಸಿಕ್ಕದೆ ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳನ್ನು

ಕಳೆದು ರಾತ್ರಿಯೊಳಗೆ ಶೀತದಿಂದ ಶರೀರಕ್ಕೆ

ವ್ಯಥೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಸಹಿಷ್ಣುತೆಯನ್ನೇ ಆಚ್ಛಾದನ

ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಬ್ಬ

ಬೈರಾಗಿಯು, ಸಿದ್ಧರನ್ನು ಕುರಿತು, " ಮುಂದೆ ಛತ್ತೀಸ ಗಡಕ್ಕೆ

ಹೋಗುವಾಗ ಮಂಗಳ ಉಪದ್ರವ ಬಹಳವಾಗುತ್ತದೆ,"

ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರು, "ನಷ್ಟವಾಗುವಂಥಾ ಈ

ಶರೀರದ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಏನು

ಉಪಯೋಗ. ಎಷ್ಟು ದಿನ ತನಕ ಇದನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಈ

ನಷ್ಟಪ್ರಾಯವಾದ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯರೂಪನಾದ ಆತ್ಮನು

ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಇರುವನು. ಆತನನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದರಿಂದ ದುಃಖ

ಸರ್ವವೂ ನಾಶವಾಗುವದು. ಹೃದಯ ದರ್ಪಣದ ಮುಂದೆ

ನಾಶವಂತವಾದ ಶರೀರವನ್ನು ಹಿಡಿದರೆ ಭಯವು

ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನನ್ನು ಸಮ್ಯುಖ
ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅಭಯವೇ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವದು. ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ
ಅಂತರ್ಮುಖ ವೃತ್ತಿಯು ಅಖಂಡ ಇರುವಾಗ ಆತ್ಮನು ನಿತ್ಯ
ಪ್ರತೀತಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಯಮನ ಭೀತಿ
ಸಹ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥಾದ್ದರೊಳಗೆ ಕಪಿಗಳ ಭಯವೆತ್ತಣದು
?” ಹೀಗಂದು ಅವಧೂತರು ಮುಂದೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ,
ಅಸಂಖ್ಯ ಕಪಿಗಳು ಗಿಡದಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು
ಕಂಡರು. ಆದರೆ ಸಿದ್ಧರ ಸಮೀಪ ಬಂದು, ತಿನ್ನುವ
ಪದಾರ್ಥವೇನೂ ಕಾಣದೆ ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ಅವು ಹಿಂತಿರುಗಿ
ಹೋದವು. ಸಿದ್ಧರು ಮುಂದೆ ಸಿಂಹಾಚಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ನರಸಿಂಹ
ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಕಂಡರು. ಅಲ್ಲಿ ದೇವರಿಗೆ ಗಂಧ
ಸಂಪ್ರೋಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದು ನೋಡಿ, ಸಿದ್ಧರು
“ಸದ್ವ್ಯಾಸನಾಯುಕ್ತವಾದ ಮನಸ್ಸು ದೇವರನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ
ನೋಡುವದು. ಅಸದ್ವ್ಯಾಸನಾಯುಕ್ತ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನು
ಅಗೋಚರನೆಂದು ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಇದು ವಿಧಿ ಚಿಹ್ನವು. ಇದಕ್ಕೆ

ಸೃಷ್ಟಿಯೇ ಸಾಕ್ಷಿ,' ಎಂದು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಚಿಂತನೆ
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆನಂತರ ಸಿದ್ಧರು ದೇವಾಲಯದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು,
ಗೋಮುಖ ತೀರ್ಥದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷಣ ಹೊತ್ತು ಕುಳಿತಿರಲು,
ಸಿದ್ಧನಾಥರು ಜನರ ಕೋಲಾಹಲ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದರು.
ಜನರು ಬಹಳವಾಗಿ ಗಡಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ನೋಡಿ, ಸಿದ್ಧರು
ಒಬ್ಬನನ್ನು ಕುರಿತು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ- "ಯಾತಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಜನ
ಸಮುದಾಯ ಕೂಡಿದೆ. ಏನು ಕೌತುಕವನ್ನು ಅವರು
ನೋಡುತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ," ಅದಕ್ಕಾತನು ಸಿದ್ಧರನ್ನು ಕುರಿತು, "ಒಬ್ಬ
ಮಾರವಾಡಿ ಗೃಹಸ್ಥನು ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಮಹಾರೋಗದಿಂದ
ಅದರ ನಿವಾರಣಾರ್ಥ ಏನೊಂದೂ ಉಪಾಯ ಕಾಣದೆ,
ದೇಹತ್ಯಾಗಾರ್ಥ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿರುವನು. ಪರ್ವತದ ಮೇಲಿಂದ
ಕೆಳಗೆ ಹಾರಿ ಸಾಯಬೇಕೆಂಬ ಹೇತುವಿನಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಾನೆಂದು,
ಅವನನ್ನು ಆ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಬಿಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಈ ಜನರೆಲ್ಲರೂ
ಕೂಡಿರುವರು," ಎಂದು ಆತನು ಅನ್ನಲು, ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಿದ್ಧರು

ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ, - "ನೀವು ಅವನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು
ಬನ್ನಿರಿ. ನಾನು ಅವನ ಭ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಬಿಡಿಸುವೆನು." ಆಗ
ಕೆಲವರು ಹೋಗಿ, ಆ ಮಾರವಾಡಿಯನ್ನು ಕರೆಕೊಂಡು ಬಂದು
ಸಿದ್ಧರ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಮಾರವಾಡಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ಈ
ಗೋಮುಖ ತೀರ್ಥವು ಅತಿ ಪಾವನವಾದದ್ದು ಎಂದು ನೀನು
ಅರಿಯುವಿ. ಇದರೊಳಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಎಲ್ಲಾ ತರದ
ಪೀಡೆಗಳು ನಿವಾರಣೆಯಾಗುವವು." ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆತನ ಹಸ್ತ
ಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿ, ಗೋಮುಖ ತೀರ್ಥದ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ
ಕೂಡಿಸಿ, ತಾವೇ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನೀರು ತಕ್ಕೊಂಡು, ಆ
ಮಾರವಾಡಿಯ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಸುರಿಸಿದರು. "ಓಂ
ನರಸಿಂಹ" ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ಅಂದಾಕ್ಷಣ ಮಾರವಾಡಿಯ
ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯು ವ್ಯಾಪಿಸಿತು. ಆಮೇಲೆ ತಾನು ಆ
ನಾಮವನ್ನೇ ಉಚ್ಚರಿಸಿದಾಕ್ಷಣ, ಮಾರವಾಡಿಗೆ
ಸುಖವಾಯಿತು. ಆಗ ಮಾರವಾಡಿಯು ಬಹು ಆನಂದದಿಂದ,
"ಈತನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ನರಸಿಂಹನಿರುವನು. ನನ್ನ
ಉದ್ಧಾರದೇಶೆಯಿಂದ ಸಾಧುವೇಷದಿಂದ ಬಂದಿರುವನು,"

ಎಂದು ನುಡಿದು ಸಿದ್ಧನಾಥರನ್ನು ಕೈಹಿಡಿದು ತನ್ನ ಗೃಹಕ್ಕೆ
ಕರಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಅನಂತರ ಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ ಆಸನದ
ಮೇಲೆ ಕುಳಿರಿಸಿ ಷೋಡಶೋಪಚಾರ ವಿಧಿಯಿಂದ
ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಆಮೇಲೆ ಅಂಜಲಿ ಬದ್ಧನಾಗಿ
ದೀನವಾಣಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾನೆ- "ಹೇ ಪ್ರಭೋ, ನಾನು
ನಿಮ್ಮ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಗೃಹ, ಧನ, ಶರೀರ ಸಹಿತ ಈಗಲೇ
ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲಾ ನಿಮಗೆ ಅರ್ಪಣೆ
ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಅಖಂಡ ಚಿಂತನೆಯನ್ನೇ ನನಗೆ
ಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈಗ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ವ್ಯಾಧಿಯು
ಪುನಃ ಬಂದೀತು."

ಇಂಥಾ ಸಪ್ರೇಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಹಾತ್ಮರು, "ಎಲೈ
ಸದ್ಭಕ್ತನೇ, ನೀನು ಧನ್ಯನು. ಆದರೆ ನನ್ನ ವಚನವನ್ನು ಶ್ರವಣ
ಮಾಡಿ ಅದರಂತೆ ನಡೆ. ಗೃಹದೊಳಗೆ ನೀನು
ನಿರ್ಭಯನಾಗಿರು. ದ್ರವ್ಯದೊಳಗೆ ಎರಡು ಭಾಗ ಮಾಡು.
ಪ್ರಥಮ ಭಾಗ ಬಡವರಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡು. ದ್ವಿತೀಯ
ಭಾಗವನ್ನು ಪುತ್ರರ ದಶೆಯಿಂದ ಕಾದಿಡು. ಗೃಹ ಧನಾದಿಗಳು

ನನ್ನವು ಎಂದು ತಿಳಿದು ವರ್ತಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು, ಮತ್ತು ಚಿತ್ತವನ್ನು
ಶಿವನ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿಡಬೇಕು," ಎಂದು ನುಡಿದುದು ಕೇಳಿ, ಆ
ಮಾರವಾಡಿಯು, ಗುರು ವಚನವೇ ಪ್ರಮಾಣವೆಂದು
ಮನ್ನಿಸಿದನು. ಆ ಬಳಿಕ ಯತಿರಾಜರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು
ವಿಜಯನಗರ ದುರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಪ್ರತಾಪ ಸಿಂಹನ
ಗದ್ದಿಗೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಸಮುದ್ರಗಾಮೀ ಎಂಬ
ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕೂತಿರಲು, ಅಲ್ಲಿ ಬೈರಾಗಿ ಜನರು
ಸದಾವರ್ತ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಪಂಚ ಪಕ್ವಾನ್ನವನ್ನು
ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ, ಊಟಕ್ಕೆ ಅವರು ಕೂಡುವಾಗ, ಸಿದ್ಧ
ಅವಧೂತರನ್ನು ಕಂಡು, ಇವರನ್ನೂ ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆದರು.
ಸದ್ಗುರುಗಳು ಹೋಗಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಕೂತಿರುವಾಗ್ಗೆ,
ಬೈರಾಗಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು, "ಪ್ರಾಣ ಮಾರ್ಗದಿಂದ
ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಹೋದ ಅನ್ನದ್ದು ಏನು ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆ'
ಎಂದು ಸಿದ್ಧರು ಕೇಳಲು, ಆ ಬೈರಾಗಿಗಳು, "ಅನ್ನ ದಿಂದ
ಧಾತುಗಳಾಗುತ್ತವೆ ಅನಂತರ ಏನಾಗುತ್ತದೆಂದು
ತಿಳಿಯಲಾರವು" ಅಂದರು. ಆಗ ಸಿದ್ಧ ಮುನಿಗಳು "ಶ್ರುತಿಗಳು

ಹೀಗನ್ನುತ್ತವೆ. "ಅನ್ನಮಯಂಹಿ ಸಾಮ್ಯಮನ' ಈ
ಶೃತ್ಯನುಸಾರ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿನ ಅನ್ನವು ವುರಿಷ್ಟ, ಸ್ಥವಿಷ್ಟ
ಮತ್ತು ಅಣುಷ್ಟ ಎಂಬ ಈ ಮೂರು ಭಾಗಗಳಾಗುವದು,
ಪ್ರಥಮ ಭಾಗವು ಅಧೋ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಹೋಗುವುದು.
ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಗವು ಧಾತುಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡುವದು.
ಮೂರನೆಯದು ಮನೋರೂಪ ಶಾಂತಿಯನ್ನು
ಉಂಟುಮಾಡುವುದು. ಇದೆ ಸಾಧಕರಿಗೆ
ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುವದು. ಈ ಶಾಂತಿಯು
ಆತ್ಮಾಭಿಮುಖವಾದ ಕೂಡಲೇ ಸಾಧಕನು ತಾನೇ
ಆನಂದಮಯ ಬ್ರಹ್ಮವಾಗುವನು. ಸಾಧಕನು ಈ ಪ್ರಕಾರ
ಮಾಡಿದರೆ ಅನ್ನದಾತನು ಉದ್ಧಾರವಾಗುವನು. ಹೀಗೆ
ತಿಳಿಯದೆ ಅನ್ನ ಸೇವಿಸುವವರು ತಾವೂ ಭ್ರಷ್ಟರಾಗುವರು,
ಅನ್ನದಾತನಿಗೂ ಅಧೋಗತಿಗೆ ಕಳಿಸುವರು ಎಂದು ನುಡಿದದ್ದು
ಕೇಳಿ ಆ ಬೈರಾಗಿಗಳು ಚಕಿತರಾದರು ಮತ್ತು ಆ ಹೊತ್ತಿನಿಂದ
ನಾಮ ಉಚ್ಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಉಣ್ಣಲಿಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದರು.
ಭೋಜನದ ತರುವಾಯ ಸರ್ವರೂ ಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ ಕೂತುಕೊಂಡು

ಆತ್ಮ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕಾಲ ಕಳೆದರು. ಬಳಿಕ ಅವಧೂತರು
ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಭದ್ರಾಚಲ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ
ರಾಮದಾಸರು ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ ದೇವಾಲಯಗಳನ್ನು
ನೋಡಿದರು. ಅವನ್ನು ನೋಡಿ ಸಿದ್ಧರು, “ಪರಮಾತ್ಮನ
ಸಹಾಯದಿಂದ ಸತ್ತು ರುಷರು ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು
ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ,” ಹೀಗಂದುಕೊಂಡು ಗೋದಾವರಿ ನದಿಯ
ತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ರಾಮದಾಸರ ಕಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಸಿದ್ಧನಾಥರು
ಕುಳಿತಿರುವ, ಐದು ಮಂದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಬಂದು ಸಿದ್ಧರನ್ನು
ಕುರಿತು, “ಸ್ವಾಮಿಗಳೇ ನಿಮ್ಮ ದೇಶ ಯಾವದು? ನಿಮ್ಮ
ಸ್ಥಿತಿಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿರಿ,” ಎಂದು ಕೇಳಲು, ಅವಧೂತರು,
“ಅಪರಿಚ್ಛಿನ್ನವು ದೇಶವು, ಸರ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನತ್ಯವೇ
ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯು ಮತ್ತು ನಿರ್ಗತಿಯು ನಮ್ಮ
ಗತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ,” ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು
“ಅದು ಹ್ಯಾಗೆ” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಮಹಾತ್ಮರು, “ದೇಶ ಕಾಲ
ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಅಪರಿಚ್ಛಿನ್ನವಾದ ಆತ್ಮನಿಗೆ ದೇಶವು ಯಾವುದು
? ಸರ್ವ ಜಗತ್ತಿನ ಅಧಿಷ್ಠಾನನಾಗಿರುವುದೇ ಆತ್ಮನ ಸ್ಥಿತಿಯು;

ಮತ್ತು ಸರ್ವ ಗಮನಾಗಮನಗಳು ಯಾವಾತನ
ಅವಕಾಶದಿಂದ ಆಗುತ್ತವೆಯೋ ಅಂಥಾ ಆತ್ಮನಿಗೆ ಗತಿಯು
ಯಾರು ಹೇಳಬೇಕು ?" ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು, ಆ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಶುದ್ಧ ಭಾವಯುಕ್ತರಾದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ
ತತ್ಕಾಲ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಶಾಂತರಾದರು. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು
ಮಹಾತ್ಮರು, "ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತವು ನಿರ್ಮಲವಿದೆಯೆಂಬ
ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಕೂಡಲೇ ಗ್ರಾಹ್ಯವಾಯಿತು," ಎಂದು ನುಡಿದರು.
ಅಲ್ಲಿಂದ ಸಿದ್ಧಾರೂಢರು ಕರ್ನಾಟಕ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಬೆಜವಾಡ
ಸಮೀಪ ಮುಟ್ಟಿದರು. ಕೃಷ್ಣಾನದಿ ತೀರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ,
ಒಬ್ಬಳು ಸ್ತ್ರೀಯಳು ಬಂದು ಬಹು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವಧೂತರಿಗೆ
ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ ನಿಂತು ಬಹು ನಮ್ರತಾ
ಭಾವದಿಂದ, "ಮಹಾತ್ಮರೇ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ
ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನಿಷ್ಠರ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಮುಖದ
ಮೇಲಿನ ಶಾಂತಿ ಮುದ್ರೆಯಿಂದ ನೀವು ಮಹಾತ್ಮರಿದ್ದೀರೆಂದು
ನನಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ದೀನವಾಣಿಯನ್ನು
ಶ್ರವಣಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಬೇಕು," ಅಂದಳು. ಅದಕ್ಕೆ

ಸದ್ಗುರುಗಳು "ನೀನು ಸ್ತ್ರೀಯಳು ಅಶುದ್ಧ ಚಿತ್ತ
ಯುಕ್ತಳಾಗಿರುವಿ. ಬ್ರಹ್ಮೋಪದೇಶಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರಳಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ
ನೀನು ನಾಮವನ್ನು ಜಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿರುವಿ. ಈಶ್ವರ
ನಾಮವನ್ನು ಮುಖದಿಂದ ಉಚ್ಚರಿಸಿ, ಹೃದಯದೊಳಗೆ
ಮೂರ್ತಿ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾದರೆ ಚಿತ್ತದ ಸರ್ವ ಮಲವು
ನಾಶವಾಗಿ ಸ್ವರೂಪ ಜ್ಞಾನವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವದು. ಇದನ್ನು
ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಉಪಾಯಗಳಿಂದ, ಹೇ ತಾಯೀ ಧನ್ಯತೆಯು
ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲಾರದು," ಎಂದು ಅಂದದ್ದು ಕೇಳಿ, ಆ ಮಾತೆಯು
ದೀನವಾಣಿಯಿಂದ, ""ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ, ನಿಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಿಂದ
ನಾನು ಧನ್ಯಳಾದೆನು. ನಿಮ್ಮ ಉಪದೇಶವನ್ನು ನಾನು
ಅನುಸರಿಸುವೆನು" ಎಂದು ನುಡಿದು, ಮಹಾತ್ಮರ
ಚರಣಕ್ಕೆ ರಗಿ, ಆಜ್ಞೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟು ಹೋದಳು.
ಆಮೇಲೆ ಸದ್ಗುರುನಾಥರು ಆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮೂರು ವರ್ಷ ವಾಸ
ಮಾಡಿದರು. ನದಿ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ, ಕುರಿಗಳನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಾ
ಅನ್ನ ಇಲ್ಲದಾಗ ಅವುಗಳ ಹಾಲು ಕುಡಿಯುತ್ತಾ ಅಥವಾ
ಮೃದುವಾದ ಮಣ್ಣನ್ನು ತಿಂದುಕೊಂಡು ಕಾಲಹರಣ

ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಶೀತೋಷ್ಣಾದಿಕ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಸಹನ
ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ
ಮಂಗಳಗಿರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸ್ವಾಮಿ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಸೇವಿಸಿದರು.
ಆಮೇಲೆ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಮಸ್ತಕ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು,
“ದೇವರೇ ನನಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ” ಅನ್ನಲು, ಪೂಜಾರಿಯು
ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ, “ಇದು ಎಂಥಾ ಆಶ್ಚರ್ಯವು. ದೇವರಿಗೆ ನೀನು
ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡುವಿ!” ಅನ್ನಲು, ಸಿದ್ಧರು, “ಇದೇನಾಶ್ಚರ್ಯ
ಸಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮದ ಏಕದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಇರುವರು.
ಆ ಸಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮದ ಅಧಿಷ್ಠಾನವಾದ ಯಾವ ನಿರ್ಗುಣ
ಬ್ರಹ್ಮವಿರುವದೋ ಅದೇ ಜ್ಞಾನಿಯು ತಾನಾಗುತ್ತಾನೆ.
ಆದ್ದರಿಂದ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಆಶೀರ್ವಚನವನ್ನು ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲಾ
ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದರಿಂದ ಅವರ
ದೇವಾಲಯಗಳು ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರವಾಗುವದು. ಜ್ಞಾನಿಗಳ
ಚರಣ ರಜವನ್ನು ಭಾಗೀರಥಿಯು ತಾನೇ ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾಳೆ”,
ಎಂದು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಿದ್ಧರಂದದ್ದು ಕೇಳಿ ಆ ಪೂಜಾರಿಯು
ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿವೇಕ ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಿದ್ಧ

ಸದ್ಗುರುನಾಥರು ಅದ್ಭುತವಾದ ಚರಿತ್ರವನ್ನು ಮಾಡುವರು.
ಲೋಕೋದ್ಧಾರ ಮಾಡುವ ಉದ್ದಿಶ್ಯವಾಗಿ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ
ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಂಬಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾರೂಢ ಕಥಾಮೃತದೊಳ್
ಶ್ರವಣ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಸರ್ವ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಭಸ್ಮ ಮಾಡುವಂಥ
ಈ ಒಂಭತ್ತನೇ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಶಿವದಾಸನು ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾರೂಢ
ಸದ್ಗುರುಗಳ ಚರಣಾರವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸಿರುವನು.